

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr 32. Warszawa, 16 października 1934 r. Rok XVI

9. LOTNICTWO CYWILNE.

TREŚĆ:

SPRAWY LOTNICTWA CYWILNEGO.

200.

Układ dodatkowy do konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Rumunji, dotyczącej eksploatacji linij komunikacji powietrznej z dnia 9 maja 1930 r., podpisany w Bukareszcie dnia 2 maja 1931 r.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 71 z dn. 13.VIII. 1934 r., poz. 680).

„Dnia 24 sierpnia 1934 r., naskutek dokonanej w Warszawie w dniu 25 lipca 1934 r. wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, wszedł w życie następujący układ dodatkowy do Konwencji między Rzecząpospolitą Polską i Królestwem Rumunji, dotyczącej eksploatacji linij komunikacji powietrznej, podpisanej w Warszawie dnia 9 maja 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93 z 1930 r., poz. 725 — 726)":

Przekład.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

i

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL RUMUNJI

ożywieni jednakowem pragnieniem dalszego rozwoju połączeń lotniczych między dwoma krajami, postanowili zawrzeć w tym celu, na zasadzie postanowień

art. 2-go konwencji między Rzecząpospolitą Polską i Królestwem Rumunji, dotyczącej eksploatacji linij regularnej komunikacji powietrznej, podpisanej w Warszawie dnia 9-go maja 1930 r. układ dodatkowy do wspomnianej konwencji i mianowali jako swoich pełnomocników:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana Jana SZEMBEKA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Polski w Bukareszcie,

Jego Królewska Mość Król Rumunji:

Pana Dymitra Jana GHIKA, Ministra Spraw Zagranicznych,

którzy, po wymianie swoich pełnomocnictw, dobrych i sporządzonych w należytej formie, zgodzili się na postanowienia następujące:

Artykuł 1.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zgadza się w odniesieniu do swego terytorjum na to, aby linja lotnicza Bukareszt — Warszawa i zpowrotem ustalona w artykule 1 konwencji wspomnianej wyżej była przedłużona do granicy polskiej z Wolnem Miastem Gdańskiem.

Rząd Królestwa Rumunji zgadza się w odniesieniu do swego terytorjum, aby linja lotnicza Warszawa — Bukareszt i zpowrotem, ustalona w artykule 1 konwencji wspomnianej wyżej była przedłużona do granicy rumuńskiej w kierunku Sofji i zpowrotem.

Artykuł 2.

Układ niniejszy będzie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Warszawie w czasie jaknajkrótszym.

Pozostanie on w mocy tak długo, jak konwencja wymieniona wyżej i będzie podlegał pod względem wejścia w życie, rewizji i przedłużenia tym samym warunkom, które są określone w ustępie 2 artykułu 19 wspomnianej konwencji.

Sporządzono w Bukareszcie w dwóch egzemplarzach dnia 2 maja 1931 r.

Na dowód czego Pełnomocnicy podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

J. Szembek
D. J. Ghika

Nr. L. II/201/23/34.

201.

Ustawa z dnia 15 marca 1934 r. o obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 80 z dn. 11.IX. 1934 r., poz. 742).

Art. 1. (1) W czasie, gdy grozi niebezpieczeństwo ataku lotniczego lub gazowego, Minister Spraw Wojskowych lub wyznaczone przez niego w drodze rozporządzenia władze władni są zarządzić pogotowie przeciwlotnicze i przeciwgazowe na całym obszarze Państwa lub jego części.

(2) Na obszarze wojennym prawo to służy Naczelnemu Wodzowi lub wyznaczonym przez niego władzom.

Art. 2. Zarządzenie pogotowia powinno być bezzwłocznie podane do publicznej wiadomości na obszarze, dla którego zostało zarządzone, przy pomocy środków, zapewniających natychmiastowe jego rozpowszechnienie.

Art. 3. (1) Zarządzenie pogotowia:

1) uprawnia właściwe władze do podejmowania w czasie pogotowia wszelkich czynności i wydawania nakazów i zakazów, potrzebnych do przeprowadzenia obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, i zapewnienia wykonania ich w razie potrzeby przy użyciu środków przymusowych;

2) powoduje powstanie z mocy samego prawa obowiązku osobistych i rzeczowych świadczeń wojennych oraz służby pomocniczej na czas pogotowia.

(2) Władze właściwe w rozumieniu ust. (1) określą w drodze rozporządzenia Ministrowie Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 4. Po ustaniu przyczyny, uzasadniającej zarządzenie pogotowia, władza, która pogotowie zarządziła, albo Minister Spraw Wojskowych — a na obszarze wojennym Naczelny Wódz — zarządza odwołanie pogotowia i podaje to do publicznej wiadomości w sposób, przewidzianym w art. 2.

Art. 5. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzeń właściwość władz oraz zakres i sposób przygotowania w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, tudzież związane z tem obowiązki osób fizycznych i prawnych oraz instytucyj i władz w dziedzinach:

1) zorganizowania, wyszkolenia i wyposażenia w sprzęt personelu, powołanego do tej obrony;

2) zorganizowania sieci obserwacyjnej i alarmowej;

3) regulacji i zabudowania osiedli;

4) budownictwa publicznego i prywatnego;

5) maskowania miejscowości, objektów komunikacyjnych, zakładów przemysłowych, elektrycznych, użyteczności publicznej oraz innych objektów i urządzeń, mających znaczenie społeczne;

6) dostosowania istniejących objektów budowlanych i innych nieruchomości do potrzeb obrony, jeśli obrona ta ma doniosłość społeczną;

7) przystosowania systemu oświetlenia zewnętrznego i wewnętrznego miejscowości, objektów budowlanych i innych nieruchomości do potrzeb tej obrony;

8) zaopatrzenia w wodę miejscowości, objektów, zakładów i urządzeń, wymienionych w pkt. 5);

9) budowy, utrzymania i użytkowania wszelkich linij komunikacyjnych i związanych z niemi urządzeń;

10) urządzeń technicznych w instytucjach użyteczności publicznej oraz w zakładach przemysłowych i elektrycznych;

11) przeprowadzania ćwiczeń personelu, wymienionego w pkt. 1), oraz pogotowi i alarmów próbnych ludności, jak również objektów, zakładów i urządzeń, wymienionych w pkt. 5), w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej;

12) ratownictwa i lecznictwa osób, które padły ofiarą ataku lotniczego lub gazowego;

13) pokrywania kosztów leczenia i zaopatrzenia na wypadek niezdolności do pracy z tytułu uszkodzeń, doznanych w związku z przygotowaniem lub przeprowadzaniem obrony;

14) uświadomienia oraz zorganizowania ludności w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej;

15) wprowadzenia w szkołach i zakładach naukowych obowiązkowej nauki lub wykładów oraz ćwiczeń praktycznych z zakresu tej obrony;

16) systemu zaopatrzenia ludności w przyrządy i środki obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

Art. 6. (1) Koszty, związane z poczynaniami, wymienionemi w art. 5, ponoszą:

1) Skarb Państwa w zakresie poczynań, mających doniosłość dla całokształtu obrony w granicach kredytów budżetowych;

2) związki samorządowe w zakresie poczynań, mających doniosłość dla całokształtu obrony na ich terytorjum;

3) zakłady przemysłowe, elektryczne i użyteczności publicznej w zakresie, mającym na celu ich obronę;

4) zakłady ubezpieczeń i instytucje ubezpieczeń społecznych w zakresie poczynań, należących do ich zakresu działania, lub mających dla tego zakresu doniosłość;

5) organizacje społeczne, zajmujące się ratownictwem, oraz te, których statuty przewidują współdziałanie w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej — w zakresie poczynań, należących do ich zakresu działania;

6) właściciele lub posiadacze objektów budowlanych i innych nieruchomości — w zakresie, mającym na celu obronę tych nieruchomości albo osób, w nich zatrudnionych.

(2) Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia rodzaje zakładów przemysłowych, obowiązanych według ust. (1) pkt. 3) do ponoszenia kosztów, oraz unormuje szczegółowo zakres i sposób pokrywania kosztów, związanych z przygotowaniem obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

Art. 7. (1) Kto wykracza przeciw nakazom i zakazom, wydanym na podstawie art. 3 ust. (1) pkt. 1), podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny lub aresztu do lat 2 i grzywny.

(2) W przypadkach mniejszej wagi sąd może orzec karę aresztu do miesięcy 6 lub grzywny do 5.000 złotych.

Art. 8. Kto wykracza przeciw rozporządzeniom(wydanym na podstawie art. 5, podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do miesięcy 3 lub grzywny do 3.000 złotych albo obu tym karom łącznie.

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Opieki Społecznej, każdemu we właściwym mu zakresie działania, w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *J. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Nr. L. II/201/23/34.

202.

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 sierpnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o zaliczeniu nawigatorów i pilotów statków powietrznych do kategorji pracowników umysłowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 78 z dn. 4.IX. 1934 r., poz. 729).

Na podstawie art. 3 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu, nadanem ustawą z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229) i ustawą z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 347), oraz na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 323) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Nawigatorów oraz tych pilotów statków powietrznych, którzy obok czynności pilota nie wykonywają przeważnie czynności o charakterze pracy fizycznej, uznaje się za pracowników umysłowych.

(2) Na nawigatorów oraz na pilotów statków powietrznych, wymienionych w ust. 1, rozszerza się obowiązek ubezpieczenia w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, oraz działanie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Nr. L. II/201/23/34.

203.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 września 1934 r. o przymusowem wywłaszczeniu gruntów na rzecz Skarbu Państwa pod budowę portu lotniczego użytku publicznego w Nowosiółkach pod Wilnem.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" Nr. 208 z dn. 11.IX. 1934 r., poz. 275).

Na podstawie art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczem (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294) oraz art. 1, 2 i 20 ust. 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowem na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych lądowych i wodnych oraz

wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. Pr. P. P. Nr. 14, poz. 162) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1934 r. zarządzam co następuje:

§ 1.

Przymusowemu wywłaszczeniu na rzecz Skarbu Państwa z przeznaczeniem na potrzeby budowy portu lotniczego użytku publicznego w Nowosiółkach pod Wilnem podlegają według planu wywłaszczenia, zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji dnia 6 lipca 1934 r., niżej wymienione grunty, zapisane do księgi hipotecznej „Majątek Kuprjaniszki pod Nr. 9446" przy Sądzie Okręgowym w Wilnie, położone w majątku Kuprjaniszki w obrębie miasta Wilna, stanowiące własność gminy miasta Wilna, bądź osób, które je do dnia opisu nabędą, a będące w faktycznem posiadaniu i użytkowaniu niżej wymienianych osób:

Nr. parceli na planie	IMIĘ I NAZWISKO POSIADACZA	Obszar gruntu podlegającego wywłaszczeniu w m.^{2}
12	Michał Dargiewicz	4017
19 i 19a	Michał Dargiewicz	10527
13	Antoni Konopacki	1464
44^1	Antoni Konopacki	153
20	Antoni Konopacki	7586
29^1	Antoni Konopacki	1080
28^1	Antoni Konopacki	79
14	Jan Konopacki i Stanisława Wiszniewska	1305
15	Hipolit Stankiewicz	975
16	Jan Dargiewicz	855
31^1	Jan Dargiewicz	4119
17	Franciszek Dargiewicz	631
30^1	Franciszek Dargiewicz	3457
18	Stanisław Jurołowicz	3869
21	Anna Konopacka	3233
22	Władysław Konopacki	4133
23	Zofja Jankowska	7667
6	Władysław Konopacki	1827
7	Hipolit Stankiewicz	2001

§ 2.

Grunty, wymienione w § 1, podlegają zajęciu bezpośrednio po dokonaniu opisu.

§ 3.

Wykonanie zarządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*
Prezes Rady Ministrów:
(—) *L. Kozłowski.*
Minister Komunikacji:
(—) *M. Butkiewcz.*

Nr. L. II/201/23/34.

204.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 3 września 1934 r.

o strefach zakazanych w Polsce dla żeglugi powietrznej.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" Nr. 212 z dn. 15.IX 1934 r., poz. 281).

Na podstawie art. 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczem (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustala się następujące strefy w Polsce, ponad któremi przelot statków powietrznych jest wzbroniony:

1) **„Pobrzeże"**

Strefa ta jest ograniczona:

a) **na lądzie:** od zachodu linją kolejową Wielka Wieś — Hallerowo — Puck, szosą Puck — Wejherowo, linją Wejherowo — Reda — Kazimierz — Dębogórze — Zagórze, drogą Zagórze — Kamień;
od południa szosą Kamień — Chwaszczyno;
od wschodu granicą Państwa.

b) **na morzu:** granicą wód pasa przyległego, ustalonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 789).

2) **„Wilno"**

Strefa ta jest ograniczona:

Od południa linją kolejową Wilno — Lida do przystanku Czarny Bór, rzeką Waką do m. Górale, st. kol. Landwarów.

Od zachodu jeziorem Wielkiem i jeziorem Rzeszą.

Od północy rzeką Rzeszą.

Od wchodu linją Ausztagiery, Dworczany, st. kol. Nowa-Wilejka, Rekanciszki, Niemież i szosą Niemież — Mieszkańce Wilno.

Położenie oraz granice tych stref obrazuje rysunek 1, 2 i 3.

§ 2.

Przelot ponad strefami zakazanemi w wypadkach wyjątkowych może być dozwolony jedynie za każdorazową zgodą Szefa Sztabu Głównego.

§ 3.

Postanowienia zarządzenia niniejszego nie stosują się do polskich statków powietrznych wojskowych.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie po **upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia.**

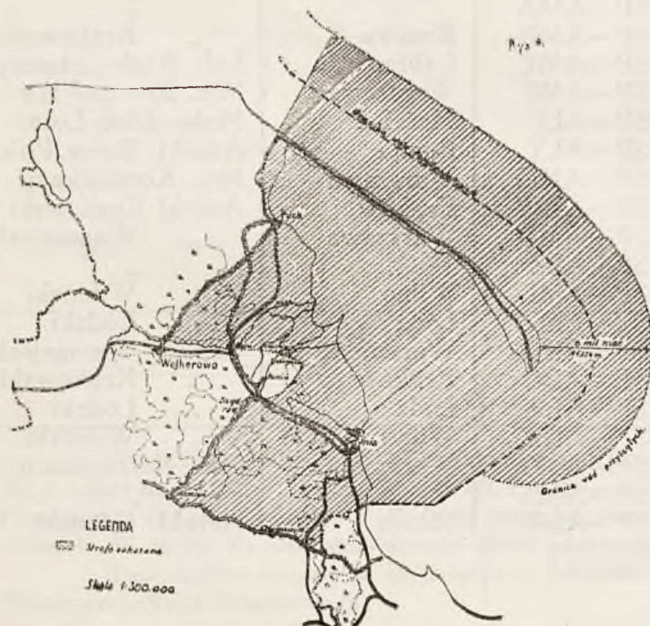
Z dniem wejścia w życie zarządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy o ustaleniu stref zakazanych dla żeglugi powietrznej w Polsce.

Minister Spraw Wojskowych:

(—) *J. Piłsudski.*

Nr. L. II/201/23/34.

205.

Nr. L-II/231/66 z dn. 1 października 1934 r. w sprawie przystąpienia Szwajcarji wraz z Księstwem Lichtenstein do Konwencji Lotniczej urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dn. 13 października 1919 r.

Ministerstwo Komunikacji na podstawie komunikatu Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Żeglugi Powietrznej (C. I. N. A.) podaje do wiadomości, że Rząd Szwajcarski zgłosił przystąpienie od dnia 1 października 1934 r. do Konwencji lotniczej, urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dn. 13 października 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6 z 1929 r., poz. 54).

Z dniem tym konwencja wspomniana wchodzi w życie pomiędzy Szwajcarją wraz z Księstwem Lichtenstein z jednej strony, a państwami należącemi dotąd do tej konwencji z drugiej strony.

W związku z powyższem od dn. 1 października 1934 r. polskie statki powietrzne prywatne, sportowe i turystyczne uzyskują prawo swobodnego przylotu do Szwajcarji wraz z Księstwem Lichtenstein oraz przelotu nad ich terytorjami z zachowaniem jedynie postanowień wspomnianej konwencji i pod warunkiem posiadania przepisanych dokumentów lotniczych oraz paszportów zagranicznych, zaopatrzonych w wizy.

Analogiczne uprawnienia uzyskują statki powietrzne prywatne, sportowe i turystyczne Szwajcarji i Księstwa Lichtenstein, gdy chodzi o przylot do Polski lub przelot ponad Polską.

206.

Nr. L-I/32/10 z dn. 29 września 1934 r. w sprawie czasowego odebrania dokumentów członka załogi.

Niniejszem podaje się do wiadomości, że Pan Minister Komunikacji, decyzją z dnia 27 września

1934 r. zarządził odebranie aż do odwołania, świadectw uzdolnienia i upoważnienia pilota turystycznego I stopnia następującym członkom załogi statków powietrznych:

a. Zygmuntowi Cesarczykowi z Aeroklubu Krakowskiego oraz

b. Ewaldowi Soporze z Aeroklubu Śląskiego — za stwierdzoną zawodową niezdolność do wykonywania czynności członka załogi statków powietrznych oraz za brak dyscypliny lotniczej.

207.

Nr. L-III/423/8 z dn. 8 sierpnia 1934 r. w sprawie nadawania „lotmet" na żądanie portów lotniczych.

Dyrekcje O. K. P. zarządzą, aby na żądanie portów lotniczych w sporadycznych wypadkach, kolejowe posterunki meteorologiczne nadawały depesze „lotmet" do interesowanej centrali Meteorologicznej, chociażby nawet odnośny posterunek był położony w Okręgu innej, niż interesowana, centrali Meteorologicznej.

208.

Nr. L. III/442/129 z dn. 21 lipca 1934 r. w sprawie zmian w Rejestrze Państwowym Statków powietrznych.

Ministerstwo Komunikacji zawiadamia o następujących zmianach w Rejestrze Państwowym Statków Powietrznych:

A. Zostały wpisane do Rejestru Państwowego Statków Powietrznych:

L. p.	Typ	Nr. fabr.	Data zarejestr.	Nr. rej.	Znak rejest.	Port macierzysty	Właściciel
1	D. H. Moth	1824	23.2.34	222	SP—ALK	Poznań	Margot Fischer v. Mollard
2	Hanriot 28	30—251	10.2.34	227	SP—AKL	Rumunja	Aerokl. Gdański
3	RWD. 5	75	16.2.34	228	SP—ALR	Poznań	„ Poznański
4	RWD. 5	76	16.2.34	229	SP—ALS	Warszawa	Min. Komunikacji
5	RWD. 5	77	19.2.34	230	SP—ALT	„	„
6	RWD 8	66	21.3.34	231	SP—ALO	„	„
7	RWD. 5	78	5.3.34	232	SP—ALU	„	„
8	Hanriot 28	30—166	22.3.34	233	SP—AKT	Biała Podl.	Klub Lotn. PWS.
9	RWD. 5	83	12.3.34	234	SP—ALX	Łódź	Aerokl. Łódzki
10	Hanriot 28	30—156	15.3.34	235	SP—AFW	Warszawa	„ Warszawski
11	„ „	30—260	15.3.34	236	SP—AMA	„	„
12	„ „	30—138	22.5.34	237	SP—AMB	Kraków	„ Krakowski
13	„ „	30—174	14.4.34	238	SP—AMC	Lublin	Lub. Klub Lotniczy
14	RWD. 8	60	19.4.34	239	SP—AMF	Warszawa	Min. Komunikacji
15	Balon Wolny	750 m³	18.4.34	240	SP—ALP	Mościce	Mośc. Klub Lotn.
16	RWD. 5	80	26.4.34	241	SP—ALY	Rumja	Aerokl. Rzecz. Pols.
17	Lublin R. XIIID	25	1.5.34	242	SP—AMG	Warszawa	Min. Komunikacji
18	RWD. 5	79	4.5.34	243	SP—ALW	Kraków	Aerokl Krakowski
19	RWD. 8	80	11.5.34	244	SP—AMD	Warszawa	„ Warszawski
20	RWD. 5	81	11.5.34	245	SP—ALZ	„	„
21	Hanriot 28	30—235	17.5.34	246	SP—AML	Wilno	„ Wileński
22	RWD. 8	86	18.5.34	247	SP—AMT	Łódź	„ Łódzki
23	W. K. 3	1	19.5.34	248	SP—AKO	Warszawa	„ Warszawski
24	DKD. IV	2	26.5.34	249	SP—ABL	Kraków	„ Krakowski
25	Hanriot 28	30—122	4.6.34	250	SP—ALA	Łódź	„ Łódzki
26	„ „	30—284	14.6.34	251	SP—AHB	Wilno	„ Wileński
27	R. XXIII	56—51	23.6.34	252	SP—AJT	Warszawa	Min. Komunikacji
28	Tigermoth	3185	23.6.34	253	SP—AMX	„	„
29	RWD. 8	88	10.7.34	254	SP—ANB	Rumja	Aerokl. Gdański

B. Zostały skreślone z Rejestru Państwowego Statków Powietrznych:

L. p.	Typ	Nr. rejestru	Znak rejestru	Właściciel	Data skreślenia
1	Hanriot 28	148	SP—AGO	Aerokl. Krakowski	8.2.1934
2	PWS. 50	91	SP—ADB	Klub Lotn. P. W. S	17.3.1934
3	RWD. 4	98	SP—AEL	Aerokl. Lwowski	22.5.1934

ZAWIADOMIENIE.

Międzynarodowa Komisja Żeglugi Powietrznej (C. I. N. A.) wydała drugą książeczkę informacyjną dla lotnictwa międzynarodowego p. t. „Instructions Aéronautiques", dotyczącą Holandji. *).

Książeczkę tę można nabywać w Sekretarjacie C. I. N. A. (Paris, 15 bis Rue Georges Bizet) w cenie 5 fr. za egzemplarz.

*) Poprzednie zawiadomienie o wydaniu przez CINA książeczki o Belgji — zostało opublikowane w Nr. 7 (lotniczy 4) Dzien. Urz. M. K. z 1934 roku.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 72687. 16.X.34. 2000.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p. telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.